

l'Institut Nacional de Previsió per a poder-lo estudiar en una propera reunió i aleshores el Sindicat fer-hi les esmenes que es creguessin convenients i nomenar un diputat company nostre perquè les anés a defensar. A més, creu que s'hauria de fer una sobreponència amb tots els punts de vista del Sindicat. Manifesta que en aquesta sessió no es creu amb suficients elements de judici per intervenir en la discussió, però que amb molt de gust escoltarà els companys que prenguin la paraula.

Intervé el Dr. Puig i Sais per a manifestar que es podria discutir el projecte del Dr. Brossa i que el criteri que predominés servís de guia a les ponències que hagués de redactar la del Sindicat i per a la discussió de les bases de l'Institut Nacional de Previsió.

El Dr. Armendares fa l'aclaració que el que s'acaba de llegir és un projecte de Llei que l'Institut Nacional de Previsió lliurarà al Ministre, perquè el discuteixi.

El Dr. Corachan manifesta que per les impressions tingudes creu que aquest projecte de l'Institut Nacional de Previsió serà presentat al Ministre com a base d'orientació, i que amb aquest i els altres que es puguin presentar resoldran el que creguin més convenient.

Intervé el Dr. Armendares per a manifestar que al seu entendre el Sindicat s'ha de limitar estrictament a intervenir en la qüestió de la prestació del servei mèdic i la retribució, i que voler posar-se en els altres punts seria improcedent, a més de no veure-hi cap probabilitat d'èxit. Diu que s'ha de tractar l'Assegurança com a veritables assalariats del mateix.

El Dr. Tost es mostra partidari de fer una acció conjunta amb els altres metges d'Espanya.

El Dr. Subirana fa ús de la paraula per a fer les següents consideracions. Creu que mentre a Madrid s'està fent l'Assegurança, a Catalunya el Sindicat ha de fer unes gestions diplomàtiques, amb tota urgència, per a veure amb la força que compta el Sindicat perquè se'l deixi estructurar tal com volen els metges de Catalunya. Demostrar que el Sindicat compta amb una força suficient per a dur a terme una campanya que portaria la disconformitat del poble contra l'Assegurança. Que s'ha de buscar la manera de dir-los que si no prenen en consideració les suggerències del Sindicat tenim mitjans de lluita contra ells. I finalment, una campanya de premsa ben dirigida amb anècdotes faria una gran sensació en el poble, la que arribaria a fer-los témer la impantació de la mateixa.

Pren la paraula el Dr. Mas i Oliver per a manifestar la seva discrepància, en part, amb el que ha dit el doctor Armendares. Es mostra conforme amb separar la part legislativa de la dels interessos dels metges, però discrepa en absolut de tractar l'Assegurança com a assalariats, puix

creu que s'ha d'evitar que es socialitzi el treball del metge. Es refereix al que ha manifestat el doctor Subirana. Opina que la forma exposada per dit company és la més diplomàtica perquè ens trobaríem amb l'Assegurança sobre, el dia menys pensat. El que s'ha de fer amb l'experiència tinguda és evitar aquesta dificultat, però mai no posar-se enfront de l'Assegurança. Es refereix a la manera d'ésser escoltades pel Ministre creient que és molt fàcil, i per últim fa veure la conveniència de redactar una ponència amb referència a la part mèdica, podent, però, intervenir en la part legislativa sempre que aquesta posi els nostres interessos, fent aleshores de legisladors.

Intervenien novament els Drs. Subirana i Mas Oliver en el sentit ja exposat.

Pren la paraula el Dr. Fontbona per adherir-se, en part, a les manifestacions del Dr. Mas i Oliver, remarcant que hem d'intervenir inclús en la legislació sempre que aquesta ens pugui perjudicar. A més, demana qui hi està comprès en aquesta Assegurança, cosa que li aclareix el Dr. Fornells.

Intervenien els Drs. Puig i Sais i Fontbona en el sentit ja exposat.

A continuació el Dr. Fernández i Pellicer exposa la seva opinió de discutir el projecte del doctor Brossa i després manifestar taxativament el que volem.

A les paraules del Dr. Fernández s'hi refereix el Dr. Corachan fent-li avinent que ja en l'Assemblea del 1933 el Sindicat prengué uns acords, per tant, ja tenim la base de les nostres discussions.

Continua el Dr. Corachan, insistint que aquest problema només és una qüestió de tàctica. Que fent-la extensiva a la classe patronal i obrera es podria aconseguir un èxit, difícil d'obtenir-lo d'altra manera. Manifesta que de moltes converses tingudes sobre el particular n'ha tret aquella conclusió que tan sols és una qüestió de tàctica.

El Dr. Tost manifesta que en cas de seguir-se la tàctica exposada, hauria d'ésser la classe mèdica qui l'hauria d'emprendre.

El Dr. Mas i Oliver creu que la tàctica a emprendre es presta a moltes opinions. Creu, sense fer cap esmena al projecte d'Institut Nacional de Previsió, fer un projecte, després d'haver consultat el dels Dr. Brossa, Institut Nacional de Previsió i les notes del Dr. Subirana. Amb aquest projecte es podrà determinar el que vol la classe mèdica catalana i si no ho aproven, canviar de procediments.

El Dr. Corachan torna a insistir sobre els seus punts de vista i finalment després d'unes intervencions dels Drs. Sureda, Mestres i Miquel, Fontbona, Subirana, Garcia Tornel i Queraltó, el senyor President manifesta que considerant que tots els reunits ja han exterioritzat la seva opinió, que ha estat recollida, fidelment pel Consell,